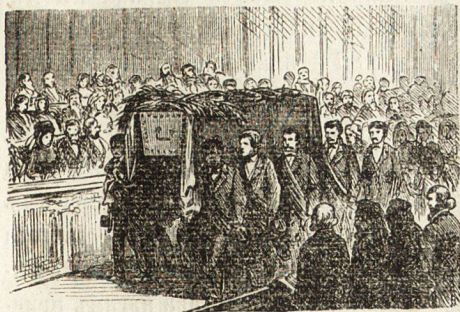

глийски мили (колко-то отъ Парисъ до Петербургъ)—
деветъ месѣца нарѣдъ, въ борба съ болести, гладъ,
обзети съ страхове въ дивотия-та и отъ тѣхни-тѣ ино-

вѣрци туземци,
кои-то не щѣха
да приематъ мърт-
во-то тѣло въ се-
ло-то си, до дѣто
най-сетнѣ стигна-
ха въ Зангве-
баръ и отъ ту-
ка тѣло-то са пре-
несе чрезъ Стеа-
меръ за Англия.

На 8 Априлия 1874 са погребатъ тържественно въ
Вестминстерабтей. Между осъм-тѣ человекѣ, кои-то
принесяха послѣдни-тѣ почести на носило-то, бѣше
и единъ отъ негови-тѣ черни слуги на име Іакобъ
Майнвиргтъ, кой-то отъ детинство-то си още билъ
хванатъ отъ единъ Арапинъ като робъ, отведенъ въ
Килоа и при това пренасване освободенъ отъ единъ
Британски параходъ, и за да го възпитатъ пратили го въ
шотландско-то мисионерско училище въ Насикъ при
Бомбай, дѣ-то са научилъ да чете и пише много до-
брѣ и тамъ си приялъ и име-то. Тѣй сѣщо всички-тѣ
други негови съдружници (слуги) биле освободени Не-
грски робие.

Друго нѣщо въ Англия по-важно нѣма, само има
да забѣлѣжимъ министерско-то промѣняване. Вместо
виггистическо-то либерално правителство на Гладсто-
на, дойде за управитель Дисраели съ тористическо-
то консервативно управление, тѣй що-то аристократско-
консервативна-та Англия днесъ са управлява отъ единъ
мжжъ, на кого-то въ жили-тѣ тече много еврейска кръвъ.